

T TRAAVIK.INFO

Årsrapport 2017

1. Visjon
2. Organisasjon og stab
3. Produksjoner
  - *Århundrets Rettssak*
  - *DMZ Academy*
  - *Liberation Day*
4. Formidling/Nettverk /Research/Foredrag
5. Resultatregnskap (vedlagt)

I. VISJON

Traavik.Info er en norsk stiftelse for produksjon og iscenesettelse av hyperteater. Denne særegne genren i det norske og internasjonale scenekunstlandskapet, utviklet og konsolidert av kompaniet gjennom det siste tiåret fra og med *Miss Landmine* (2007), iscenesetter sosiale, politiske og etiske dilemmaer i offentlige genre- og grenseoverskridende fora til debatt, refleksjon, kritikk og selvkritikk i det norske og internasjonale ytringsrom.

Fra kompaniets egen programerklæring, *TO BE IN IT BUT NOT OF IT, a 10 point hypertheatre manifesto-in-progress* (2015) :

Hypertheatre (from ancient Greek: hyper, e.g. «over», «more than», «enhanced», «extremely») reaches beyond the usual, conventional, expected, and perhaps even sustainable boundaries of not only theatre as such, but even the notion of art itself – and yet, still firmly on the basis of and fuelled by the most basic and eternal principles, methods and creative processes of Theatre.

2. ORGANISASJON

Virksomhet

Stiftelsen har i 2017 hatt hovedkontor i Øvre gate 7, Oslo (daglig leder, koordinator) med avdeling i Stockholm (kunstnerisk leder, vekslende mellom Stockholm og Oslo).

Engasjerte i traavik.info

Kompaniet er strukturert rundt en fast kunstnerisk og administrativ ledelse, pr 31.12.2017 bestående av:

- Morten Traavik (Kunstnerisk leder)
01.01.2017 - 31.12.2017 100% stilling
- Guro Vrålstad (Daglig leder/ Produsent)
01.01.2017- 31.12.2017 100 % stilling
- Ragnhild Freng Dale (Regiassistent og researcher nordområdene)
01.01.2017 - 28.02.2017 100 % stilling
- Lena Thorsmæhlum (Scenograf og koordinator)
01.03.2017 - 01.11.2017 (50 %)
- 01.11.2017 – 31.12.2017 (75 %)

I tillegg til medvirkende i enkeltprosjekter har Traavik.Info dessuten en «ytre kjerne» av prosjekttilknyttede kunstnerisk, akademisk og juridisk personale (musikk, lyddesign, billedkunstnere, grafiske designere, animatører, filmskapere, fotografer, advokater, sjamaner, researchere, filosofer osv.) som jevnlig medvirker i de fleste av kompaniets produksjoner.

Se også organisasjonskart på <http://traavik.info/organisation/>

Traavik.Info genreoverskridende virksomhet og kunstneriske metode gjenspeiles også i det brede utvalget av norske og internasjonale festivaler, kulturinstitusjoner og produksjonsselskaper kompaniet har hatt som samarbeidspartnere i sine 2017-produksjoner: Pikene på Broen (Kirkenes, N) VFS Films (Riga, Latvia), Mute Records (London, UK), Staragara (Ljubljana, Slovenia), Norsk Fjernsyn (Oslo, N), Dogwoof (London, UK), Jeonju International Film Festival (Jeonju, Sør-Korea), Doc Aviv International Film Festival (Tel Aviv, Israel), UnTitled Productions (Tel Aviv, Israel), DPRK Committee for Cultural relations (Pyongyang, Nord-Korea) og DPRK Nordic Embassy (Stockholm, Sverige).

Traavik.Infos virksomhet har i 2017 vært støttet av Norsk Kulturråd gjennom basisfinansieringsordningen. Kompaniet har også mottatt prosjektstøtte fra Prins Claus Fund (Nederland) og hatt inntekt fra internasjonale rettighetsavtaler og TV-/filmroyalties fra dokumentarfilmen Liberation Day (premiere 2016).

Styret

Stiftelsen Traavik.infos styre bestod i 2017 av Morten Traavik (styreformann), Henrik Placht og Helle Siljeholm (styremedlemmer) og Guro Vrålstad (varamedlem). I desember 2017 tiltrådte Morten Grønsvigh som nytt styremedlem etter Henrik Placht, som fratrådte i september.

3. PRODUKSJONER

3. ÅRHUNDRETS RETTSSAK / TRIAL OF THE CENTURY

– premiere under Barents Spektakel 2017, Kirkenes

[Download press & media](#)

Nürnberg i Narnia

«Om Nürnberg-rettssaken utspilte seg i Narnia hadde det kanskje sett høvelig likt ut som rettssalen som den siste uka har manifestert seg i Paviljongparken i Kirkenes», skrev avisa Finnmarken i forkant av forestillingen *Århundrets rettssak*, som utspilte seg over tre dager under Barents Spektakel i Kirkenes, 9.-11. februar i år. Som én av flere som hadde jobbet med forestillingen og forberedelsene i lang tid, kjentes det som en anerkjennelse av at vi hadde fått til noe av det vi ville: lovparagrafer og klimamodeller hadde fått en form, et innhold, og et liv som det gikk an å forholde seg til, fysisk og konkret. Tekniske detaljer var snart på plass, amfiet klart for at juryen skulle ta plass, og de innkalte vitnene på vei mot nord: Århundrets Rettssak var klar til å gå i gang.

Bakgrunnen for *Århundrets rettssak* er søksmålet Greenpeace og Natur og Ungdom igangsatte mot den norske stat i oktober i fjor. Miljøorganisasjonene saksøkte da staten ved Olje- og Energidepartementet for brudd på Grunnlovens paragraf 112 ved tildeling av nye letelisenser i et tidligere uåpnet område i Barentshavet Sør-Øst. Tildelingene i denne nye runden, kalt 23. konsesjonsrunde, ble gjort i Hammerfest den 18. mai, og godkjent av Kongen i Statsråd 10. juni 2016. Det er denne tildelingen miljøorganisasjonene hevder er i strid med Grunnloven, som sier at «Enhver har rett til et miljø som sikrer helsen, og til en natur der produksjonsevne og mangfold bevares. Naturens ressurser skal disponeres ut fra en langsiktig og allsidig betraktning som ivaretar denne rett også for etterleken». Å lete etter mer petroleum, hevder organisasjonene, bryter Norges internasjonale klimaforpliktelser og fremtidige generasjoners rett til et levelig klima.

Det var høyesterettsadvokat Pål Lorentzen som først varslet Dagens Næringsliv 12. mars 2016 om at klimasøksmålet ville bli «århundrets rettssak», en idé Traavik.Info skalerte opp og ut av rettslokalene i Oslo. Iscenesettelsen, i samarbeid med co-produsentene Pikene på broen foregikk i en rettssal som var bygget av 190 tonn is, hentet fra Andrevannet like utenfor byen i Kirkenes. Det var kunstner Peder Istad med team som stod for verket, som er blitt rekord i skulpturstørrelse i Norge (og

sannsynligvis Norden forøvrig). Amfiet var fylt til randen alle tre dager, på tross av at minusgradene krøp nedover mot 15 under null fredag kveld.

Flytting av makt?

Ønsket om å iscenesette denne saken akkurat i Kirkenes, har flere bakenforliggende grunner, men to elementer er særlig viktig å påpeke: geografien og makten. Klimaendringer er et globalt problem, og et globalt ansvar. Men oljeblokkene i Barentshavet er langt borte, og verken «lisensvedtak», «karbonbudsjett» eller «konsesjonsrunder» er en naturlig del av ordforrådet til folk som ikke jobber med slike spørsmål til daglig. Forbindelsen mellom olje i Barentshavet, stigende temperaturer og havstigning på Stillehavsøyene er komplekse og vanskelige. Hvilken fremtid vil man vil ha i nord og i resten av landet, hvilket ansvar har vi internasjonalt, og hvem er det egentlig som har retten til å avgjøre det?

Selve rettssaken skal foregå i Oslo Tingrett – langt fra Barentsregionen, menneskene, arbeidsplassene og havnene denne problemstillingen berører, uansett utfall i retten. En relokalisering fører også med seg andre spørsmål -- om miljø, klima, nåtidige og fremtidige generasjoner, om arbeidsplasser kontra klimaansvar, om demokratisk medbestemmelse. Som Morten Traavik sa til avisa Finnmarken 7. februar, er det «i aller høyeste grad på sin plass å gjøre dette midt i området det faktisk angår».

Kun oljebransjen sa nei

Spørsmålene søksmålet reiser får med én gang en annen klangbunn når perspektivet flyttes til en av byene som har havn mot Barentshavet. Det var avgjørende for oss og folkekomstolens legitimitet at aktørene ikke skulle være skuespillere, men forskere, politikere, representanter for næringen og de saksøkende organisasjonene. De som ble invitert er alle personer med politisk, faglig eller annen ekspertise innen tematikken klimasøksmålet berører, og flere av dem har ytret seg om sine respektive felt i samfunnsdebatten. I høyest mulig grad har vi også søkt å involvere

mennesker med tilknytning og forankring i regionen. For å sikre at begge sider ble rettferdig representert, jobbet vi frem en balanse mellom enkel-tvitner og helheten.

Invitasjonene gjorde det klart at forestillingen på ingen måte tok side verken for eller mot, men søkte å være et åpent, demokratisk forum hvor det skulle være like premisser for begge sider. Det var likevel ikke alle inviterte som stilte. Verken ministrene som hadde vært ansvarlige gjennom forarbeidene og tildelingene, eller representanter fra oljebransjen ønsket å forklare seg for folkedomstolen. Blant dem som takket nei var olje- og energiminister Terje Søviknes, tidligere olje- og energiminister Ola Borten Moe, Statoil sentralt, og interesseorganisasjonen Norsk Olje og Gass v/ adm. dir. Karl Eirik Schjøtt-Pedersen. Noen av disse ble invitert allerede i november, mens sittende olje- og energiminister fikk en henvendelse tidlig i 2017, like etter at han tiltrådte som minister.

Fra ministerhold var svarene stort sett korte og henviste til at saken var under behandling i en domstol, eller at representanten ikke hadde tid til å delta. Norsk Olje og gass svarte også nei, men tok litt mer i ovenfor media. Regionsjef i Nord-Norge, Geir Seljeseth forklarte til NRK at de ikke vill stille fordi «vi driver (...) ikke med teater, vi driver virkelighet». Kjell

Gjevær i Petro Arctic, et leverandørnettverk for petroleumsvirksomheten i nord, sa til NRK at han ikke ønsket å «legitimere søksmålet» ved å stille i en oppsetning som handlet om det.

Villige aktører for begge parter

Utover disse var verken lokalpolitikere, klimaforskere, tillitsvalgte eller andre vanskelige å be – antagelig fordi langt på vei de fleste var personlig, faglig eller politisk engasjert i tematikken, og betraktet Århundrets rettssak som en mulighet til å formidle deres budskap til et bredt publikum i Kirkenes og Barentsregionen.

Som aktor hentet vi inn Hans Petter Graver, som er jurist og professor ved Det Juridiske fakultet, UiO. Gravers uttalelser om klimasøksmålet i avisinnlegg og debatter, hvor han blant annet har tatt til orde for at det kan være behov for en «juridisk revolusjon» for å erkjenne miljøets og framtidige generasjoner rettigheter innenfor domstolene, gjorde det interessant å ha nettopp ham til å føre prosedyren på de saksøkende organisasjonenes vegne.

Som forsvarsadvokat for statens side, inviterte Traavik senioradvokat i advokatfirmaet Hammervold Pind, Morten Grønvigh, som har spesialisert offshore/maritim industri og tok på seg dette oppdraget som privatperson.

Både Grønvigh og Graver stod selv for sine prosedyrer og innlegg under rettssaken i Kirkenes, og publiserte i etterkant versjoner av disse som innlegg i Morgenbladetiii.

For aktorstaten stilte Natur og Ungdoms leder Ingrid Skjoldvær; Stine Østnor, Kirkenesværing og tidligere NUs Russlandsutvalg; SVs partisekretær og Kirkenesværing Kari Elisabeth Kaski; seniorforsker ved CICERO, Bjørn Samset; genforsker og økolog Terje Traavik, samt kulturarbeider og samepolitisk aktivist Niillas Aslaksen Somby.

For forsvaret stilte ordfører i Sør-Varanger Rune Rafaelsen; UiB-professor Jan Martin Nordbotten; forfatter Mímir Kristjánsson; Barents Spektakels kunstneriske leder, Luba Kuzovnikova, og konserntillitsvalgt for SAFE i Statoil, Ole-Gunnar Rasmussen, som stilte uavhengig av Statoil sentralt og gjennom invitasjon fra en kollega som også er tillitsvalgt i bransjen.

Alle aktørene stilte med sine egne perspektiv og argumenter, og gjennom dette belyste søksmålet og de større problemstillingene med den substansen og dybden som krevdes for å la juryen komme til en avgjørelse. Også de ikke-fremmøtte ministrene og oljenæringsrepresentantene ble presen-

tert for juryen i form av glansede aluminiumsfigurer, for å understreke at verken folkevalgte eller andre kan unngå sin møteplikt for folkedomstolen uten at tilstedeværelse kreves i en annen form.

Juryens dom

I Århundrets rettssak var dommerne og øverste jury folket selv, nemlig publikum som møtte frem for å avgjøre sin stemme – i tråd med tanken om å la dem det angår avgjøre. Alle i publikum fikk utdelt to stemmesedler da de kom inn i rettssalen siste dag, henholdsvis JA og NEI til at den norske Statens åpning for oljeutvinning i sørøstlige Barentshav er i strid med Grunnlovens paragraf 112. I sluttprosedyren la aktor vekt på ansvaret for kommende generasjoner, Norges ansvar som en del av verden, og hvordan klimaendringer vil endre livsforholdene over hele verden, inkludert Kirkenes. Forsvarer understreket den demokratiske beslutningsprosessen bak åpningen i Stortinget, inntektene og sysselsetting i Norge, og hevdet at utviklingen av alternative energikilder er kommet for kort i dag.

Før avstemming ble også et siste vitneutsagn lagt frem – noe utenom normal rettssalsprosedyre – som reflekterte en del de lokale og regionale spørsmålene i nord: Birgit Johansen og Kjersti Røst fra Honningsvåg presenterte sitt revynummer, «Mr. Statoil», som ble skrevet da Statoil avlyste den lovede ilandføringen av olje til Veidnes i Nordkapp kommune et år tidligere. De balanserer midt i problemstillingene: prinsipielt er de verken for eller imot, men som mange andre langs kysten av Barentshavet krever de at oljeinntektene eventuelt må komme de som bor her til gode hvis det overhodet skal komme på tale.

For ordens skyld: verken dette eller andre ytringer fra vitner, aktor eller forsvarer er standpunktet til Traavik.Info som sådan, men en nødvendig del av et større bilde som skulle belyses gjennom prosessen og søksmålets iscenesettelse. Folke-domstolen avgjorde at staten skulle dømmes, med 74 mot 49 stemmer av totalt 123 avgitte. Dommen er endelig, og kan ikke ankes – for det finnes ingen høyere instans enn folket.

Mer enn teater?

Traaviks hyperteater handler ikke bare om det som skjer på scenen, hvor publikum var jurymedlemmene som avgjorde hvorvidt staten skulle dømmes for grunnlovsbrudd eller ikke. Alt som skjer utenfor den tidsavgrensede forestillingens rammer er også en del av den omkringliggende virkeligheten vi deltar i: slik som NRK-overskriftene om oljebransjen som ikke ville stille, og debatter om forholdet mellom juss og politikk, rammet inn av en gjenfortelling av forestillingeniv. Også byggeperioden for rettssalen, som tok omkring to uker, vekket nysgjerrigheten og engasjementet hos folk som bodde i Kirkenes og blant tilreisende. I løpet av forestillingsuken var flere skoleklasser innom og snakket om rettssaken. Forestillingen og dommen ble også nyhetsstoff i lokalaviser, i russiske og i nasjonale medier i dagene etter søksmålet. Da Natur og Ungdom og

Greenpeace fikk rettsdato for sitt søksmål kun noen dager etter at folke-domstolen hadde avsagt sin dom, publiserte The Independent Barents Observer et bilde av Natur og Ungdoms leder Ingrid Skjoldvær i rettslokalet av isv. Perspektivet snus, nok en gang: Er dette teater eller virkelighet – eller noe midt i mellom?

Handler det om arbeidsplasser og/eller klima? Er det forskning og/eller formidling, intervensjon og/eller refleksjon? Var folke-domstolen mer demokratisk eller mindre demokratisk enn avgjørelsen i Stortinget og/eller i den prosessen som vil foregå i domstolene? Er domsavsigelsen – med 74 mot 49 stemmer for å dømme staten for grunnlovsbrudd – representativ for folkemeningen i Kirkenes eller ikke? Er det den yngre eller eldre garde som kan, skal, og bør, avgjøre denne saken?

Århundrets rettssak har aldri hatt som mål å konkludere om disse spørsmålene, men snarere å løfte dem inn i offentligheten og presentere dem for et større publikum, som selv kan gjøre seg opp en mening om en sak som angår oss alle, akkurat nå.

TEATERKRITIKERPRISEN 2016/17

Den 28. september 2017 ble Traavik.Info og Århundrets rettssak tildelt Teaterkritikerprisen 2016/2017.

I sin tale ved utdelingen sa juryformann Therese Bjørneboe blant annet: Det er en stor glede å tildele årets kritikerpris til Morten Traavik – og konstallasjonen Traavik.info – for årets definitivt mest spektakulære teaterprosjekt. (...) Styrken ved Århundrets rettssak var at det tok en stor og realpolitisk konflikt opp i en form som pekte mot det enkelte menneskets ansvar, samtidig som den lyktes i å kommunisere hva saken gjaldt på en klar og umiddelbar måte, som et teaterprosjekt som satte sin egen agenda for en av samtidens aller mest brennende spørsmål. Prosjektet anvendte kunstneriske virkemidler, som amfiet, på en nyskapende måte som gir grunn til å tro at det vil bli ett av de viktigste referanseverkene i nyere politisk norsk scenekunst.

3.2. LIBERATION DAY

[Download press & media](#)

Liberation Day er en dokumentarisk musikal, regissert av Morten Traavik og Ugis Olte, om Traavik.Infos iscenesettelse av den første rockekonserten noensinne i Nord-Korea. Filmen er produsert av Traavik.Info i samarbeide med latviske VFS Films og slovenske Staragara.

Vi møter det eks-jugoslaviske kultbandet Laibach- berømt og beryktet for totalitær estetikk, mørk og hardtslående sound og slagordpregede tekster. Liberation Day tar publikum med bak kulissene til verdens mest surrealistiske konsert i den kalde krigs siste utpost og setter scenen for århundrets «blind date». I salen venter tidenes tøffeste publikum – 1500 nord-koreanere som aldri har blitt eksponert for vestlig, alternativ rock. Traavik drar Laibach gjennom sensurens trange nåløye, og bandet leverer musikalske godbiter som «The Sound of Music», «Do-Re-Mi», «Life is Life» og «The Final Countdown».

Liberation Day (NRKs tittel: Då rocken kom til Nord-Korea) hadde internasjonal premiere på verdens største dokumentarfilmfestival IDFA i Amsterdam, Holland i oktober 2016.

Kort tid etter inngikk filmskaperne samarbeide med britiske Dogwoof, en av de internasjonalt mest anerkjente salgsagentene for dokumentarfilm. I løpet av 2017 ble filmen vist på filmfestivaler i 48 land på 4 kontinenter (se fortegnelse nedenfor) med tilhørende pressedeckning og positive kritikker, og dessuten vist i lengre perioder på TV-kanalene NRK, israelske SH8 og ikke minst BBC4 (Storyville).

Se også www.liberationday.film og vedlagt pressefolder for filmen.

3.2.1 Liberation Day Teater/Filmkonserter

Traavik.info iscenesatte den internasjonale premieren i Amsterdam 2016 som et stykke totalkunst der en spesialkuratert Laibachkonsert avsluttet visningen av filmen. Dette grepet ble gjentatt med andre og lokalt tilpassede spesialversjoner av konserten både i Sør-Korea (Jeonju Internasjonale Filmfestival) og Israel (DocAviv Internasjonale Filmfestival, Tel Aviv) med stor fremgang.

3.2.2 Priser

Latvias nasjonale filmpris «Lielais Kristaps» 2017 (Latvia)

Beste dokumentar (vinner)

Beste foto (alle kategorier, vinner)

Beste klipp (alle kategorier, vinner)

Beste lyddesign (alle kategorier, vinner)

Beste regi dokumentarfilm (nominert)

Sound Track Cologne, SEE THE SOUND Festival (Tyskland)

Beste musikkdokumentar

3.2.3 Nominasjoner

Nordic Panorama (Norden/Sverige) 2017

Beste nordiske dokumentar

3.2.4 Festivaler 2017

48 land, 4 kontinenter

Italia, Sverige, UK (Skottland, England, Nord-Irland), Hellas, Kroatia, Slovenia, Norge, Tsjekkia, Danmark, Østerrike, Latvia, Litauen, Belgia, Ukraina, Nederland, Bulgaria, Estland, Tyrkia, Makedonia, Mexico, Sør-Korea, Tyskland, Portugal, Israel, Russland, Montenegro, Australia, Brasil, Canada, USA, Kosovo, Polen, Bosnia-Herzegovina, Hong Kong, Frankrike, Georgia, Hviterussland, Luxembourg, Slovakia, Spania, Kina, Taiwan, Serbia, Finland, Romania, India.

TV/streamingvisninger i 2017: BBC Storyville (UK), NRK (Norge), SH channel 8 (Israel), VPRO (NL)

3.3. DMZ ACADEMY

[For prosjektbeskrivelse, se vedlagte infofolder.](#)

[Download press & media](#)

Virkelighetens, geopolitikken og den menneskelige faktors egen dramaturgi bestemte det slik at 2017 ble et helt utenom det vanlige produktivt år for Traavik.Info. Iscenesettelsen og intervensjonen DMZ Academy hadde vært under forberedelse i tre år (siden august 2014), og skulle etter den opprinnelige avviklingsplanen vært realisert parallelt med Liberation Day-konsertene i august 2015. På grunn av den store arbeidsmengden og enorme medieoppmerksomheten rundt lanseringen og gjennomføringen av konsertforestillingen med Laibach kom imidlertid kunstnerisk leder Morten Traavik i løpet av våren 2015 frem til at det ikke var menneskelig forsvarlig å gjennomføre to så store og komplekse iscenesettelser samtidig. Prosjektet ble derfor i samråd med kompaniets faste nord-koreanske samarbeidspartnere, DPR Korea Committee for Cultural Relations with Foreign Countries (CCRFC), utsatt med ett år til august 2016.

Imidlertid førte alvorlig sykdom hos en nøkkelmedarbeider i CCRFC, samt et gradvis hardnende innenrikspolitisk klima i landet delvis forårsaket av et forverret forhold til USA og Sør-Korea, til at forholdene innad i Nord-Korea ikke tillot realisering i 2016. Den geopolitiske situasjonen og Nord-Koreas forhold til omverdenen forverret seg ytterligere med USAs nye president Donald Trump og hans truende retorikk. Det nord-koreanske regimets indre legitimitet og propaganda har alltid hvilt tungt på forestillinger om å forsvare egen befolkning som er beleiret av en aggressiv og truende omverden med USA i spissen.

Anti-amerikansk propaganda ble igjen et hovedelement i den nord-koreanske offentligheten i en grad som ikke har vært sett på mange tiår. Dette medførte også en kraftig økt mistenksomhet fra nord-koreansk statlig hold mot utlendinger og deres motiver. Samtidig innførte omverdenen enda strengere sanksjoner mot Nord-Korea, og USA iverksatte reiseforbud til landet for amerikanske statsborgere. Som konsekvens av dette måtte to amerikansk-koreanske medarbeidere

i DMZ Academy, tolk og oversetter Mary Sun Kim og kunstner Cindy (Cyjo) Hwang avlyse sin deltakelse.

De storpolitiske spenningene gjorde seg også merkbart i samarbeidet mellom Traavik.Info og CCRFC, som ble stadig meir nervøse og motvillig innstilt overfor DMZ Academy slik prosjektet var avtalt gjennomført fra begynnelsen av.

Likevel klarte kunstnerisk leder Traavik til slutt å overtale nord-koreanerne til endelig å gjennomføre DMZ Academy som planlagt i månedsskiftet august-september 2017. I tillegg til den rent kunstneriske dimensjonen har serien av prosjekter som Traavik.Info har realisert i samarbeide med CCRFC i perioden 2012-17 også vært en stadig utforskning av toleransegrenser - i alle retninger. Disse grensene er ikke konstante, men fluktuerte over tid med ytre sosiale og politiske forhold og menneskelige faktorer. Til tross for sterk motstand og treneringsforsøk fra vertene i CCRFC (som uten tvil sto under et enda sterkere press ovenfra) ble prosjektet til slutt gjennomført noenlunde i henhold til planen. Likevel ble Nord-Koreas prøvesprengning av sin første hydrogenbombe mot slutten av oppholdet et både symbolsk og metaforisk punktum for et mangeårig samarbeide som, grunnet de ovennevnte forhold, til slutt hadde nådd grensen for både et meningsfullt handlingsrom for kulturutveksling verdt navnet, og for både egne og nord-koreanske medarbeideres velbefinnende.

Den prisbelønte norske film- og TV-regissøren Tommy Gulliksen har fulgt forarbeidet til og utviklingen og gjennomføringen av DMZ Academy gjennom tre år fra vår 2015 – høst 2017. Den resulterende helafens dokumentarfilmen War of Art har internasjonal premiere høsten -18, men kommer også før det i en norsk TV-versjon som har premiere på TV2 den 13.juni.

Deltakere

Quentin Shi (Kina) fotokunstner, film
 Nik Nowak (Tyskland) lyd og installasjon
 Cathie Boyd (UK) regissør og massekoordinasjon organisator
 Henrik Placht (Norge) billedkunstner
 Luba Kuzovnikova (Russland/Norge) kunstnerisk leder Pikene på Broen
 Marius Engan Johansen (Norge) skulptør
 Valnoir (Frankrike) visuell kunst
 Lena Lapschina-Engelbrecht (Østerrike) arkitekt

Regi og produksjon: Morten Traavik
 Co- produsent Guro Vrålstad
 Koordinator : Lena Thorsmæhlum
 Fotograf / dokumentasjon: Tor Jørund F. Pedersen
 Dokumentarfilmteam: Tommy Gulliksen og Sven- Erling Brusletto,
 Norsk Fjernsyn

Et utvalg av medieomtale

<https://www.nrk.no/urix/-sengen-min-rullet-fram-og-til-bake-1.13670652>

<https://www.tv2.no/a/9337699/>

<https://www.nrk.no/kultur/traavik-drapstruga-i-nord-korea-1.13675331>

<https://www.dagbladet.no/kultur/morten-traavik-bryter-samarbeidet-med-nord-korea---jeg-har-fatt-drapstrusler-fra-min-beste-nordkoreanske-venn/68671620>

<http://www.globaltimes.cn/content/1065860.shtml>

4. FORMIDLING

4.1 Publikumstall 2017

I tråd med Hyperteaterets karakter og genreoverskridende virkefelt - også mellom den regisserte scenekunstens vanlige presentasjonsrom og den omkringliggende ikke-regisserte virkelighetens - er helt nøyaktig anslag av antall publikum som vanlig en utfordring. Vi har ikke rukket å få nøyaktige seertall fra TV-kanalvisningene, men i følge salgsagenter og distributører er våre estimater realistiske.

Århundrets rettssak: 455

DMZ Academy: 58 (NB.: ikke medregnet seertall for den kommende «War of Art»- dokumentaren)

Liberation Day:

- youtube trailer: 40505
- TV-visninger (anslag): 900.000
- Festivalvisninger: 27 176
- Totalt: 968 194**

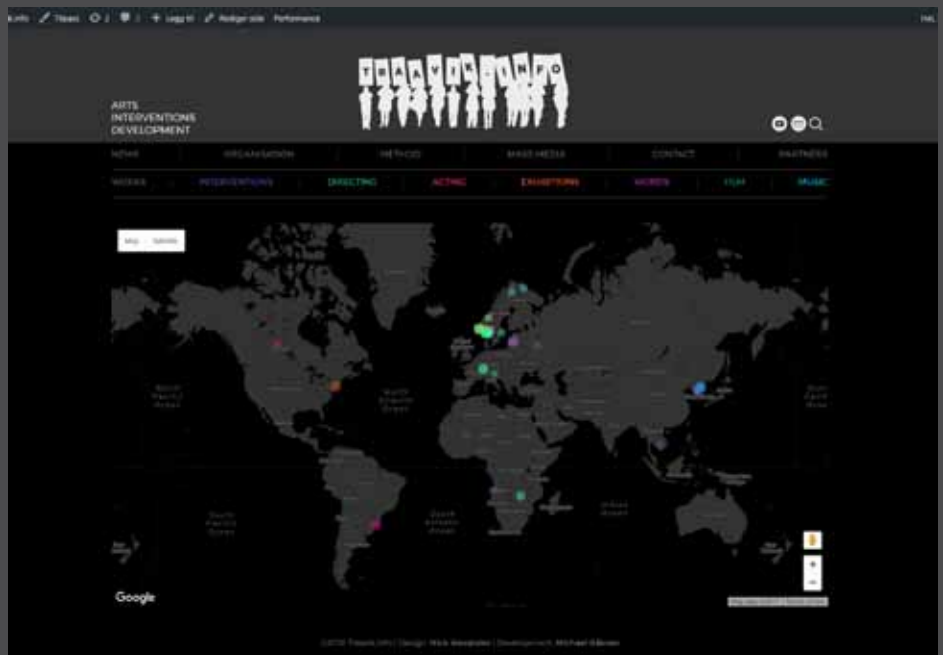
4.2 Websider

<http://www.traavik.info>

Høsten 2017 begynte prosessen med endring av kompaniets visuelle profil og ny design av og brukergrensesnitt på hjemmesidene. Void designstudio sto for bygging og design av de nye sidene. Lansering av den nye profilen og hjemmesiden feb. 2018.

<http://www.liberationday.film>

Oppdateringer og vedlikeholdsarbeid

4.3 Foredrag

31. mars

Agenda, Oslo

Fiksjon og offentlighet: Hvordan og hvorfor brukes fiksjon som kunstnerisk og politisk strategi i offentligheten? Kunstner Morten Traavik og jurist Cathrine Grøndahl diskuterte bruk av fiksjon og fakta i kunst og i juridisk praksis i en tid der den offentlige samtalen kretser rundt begreper som "alternative fakta".

8. – 10. September

THE ART FACTORY, CosMoscow International Art Fair, Moskva
Presentasjon av DMZ Academy (<https://www.cosmoscow.com/en/>)

17. november

Havsnakk, SALT, Oslo

Morten Traavik deltok i debatt om Århundrets rettssak

11. – 15 oktober

Transnordania, Plattform Nord, Kristiansand

En tre dagers nasjonsbyggingsprosess under veiledning av regissør og kunstner Morten Traavik.

Studieturer/ nettverksreiser / møter / deltakelse på seminarer

22. – 25. Januar

Deltakelse på Arctic Frontiers, Tromsø

Ragnhild Freng Dale

26. april – 30. april

Deltakelse Barents Press Årsmøte, Arkhangelsk, Russland.

Guro Vrålstad

3. – 8. august.

Studietur til Ramallah, Palestina.

Guro Vrålstad og Helle Siljeholm

8. desember

Morten Traavik, Guro Vrålstad og is-kunstner Peder Istad befarer i Kirkenes.

Produksjonsmøte med co-produsent Pikene på Broen

Noter 3.1. Århundrets Rettssak

Tekst fra « Miljørettssak i isen» av Ragnhild Freng Dale,

første gang publisert i Norsk Shakespeare- og Teatertidsskrift 01-2017.

«Oljebransjen nekter å delta i sin egen «oljerettssak»», NRK, 28.12.16:
<https://www.nrk.no/finnmark/oljebransjen-nekter-a-delta-i-sin-egen-oljerettssak-1.13294739>

Hans Petter Graver. «Ærede rett!» Morgenbladet 10.02.17

Morten Grønvigh. «Ærede rett». Morgenbladet 17.02.17

Grunnlovens miljøparagraf – fra ord til handling» Forum for Vitenskap og demokrati v/Universitetet i Bergen 22.02.17. Innledere og paneldeltagere var Jørn Øyrehagen Sunde, Hans Petter Graver og Ragnhild Freng Dale.

«Climate trial against Norway to start in November». The Independent Barents Observer. 16.02.17

<https://thebarentsobserver.com/en/2017/02/climate-trial-against-norway-start-november>

